

bekendt, og det er mig ogsaa bekendt, at der ved andre Lejligheder er indgivet Andragender til Ministeriet om Fritagelse for Skat i en vis Aarrække. Det, at Ministeriet har svaret, at de skulde være fri i den og den Aarrække, viser kun, at man ikke har været fuldstændig klar over, om man var berettiget til at kræve Skat senere. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man uden at undersøge Sagen nærmere har taget samme Regler, som gælde for Saltvand, uden at tænke paa, at man i Virkeligheden ingen Lovhjemmel havde til at opkræve Skat. Faktisk er det, at, efter at Udtørring har fundet Sted for mange, mange Aar siden, er der aldrig nogen, der har turdet paalægge Skat, fordi vedkommende Minister, saa snart han har set nærmere paa Sagen, har maattet erkende, at han ikke havde Lovhjemmel dertil. Saaledes er Opfattelsen i alt Fald nu fra Ministeriets Side, at man mangler Hjemmel til at paalægge Skat paa de udtørrede Indsøer.

Lige over for det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) skal jeg kun bemærke, at naar han gentagende siger, at hans Angreb paa Loven som uretfærdig og ubillig slet ikke er rokket, skal jeg ikke forsøge paa at rokke det ærede Medlems Mening; men jeg maa dog bemærke, at naar hele hans Argumentation hviler paa, at Lovforslaget er ubilligt, fordi man ikke tør paalægge Skat paa udtørrede Søer, naar man ikke samtidig paalægger Skat paa opdyrkede Kærjorder og Hedejorder, saa forekommer det mig ikke at være et tilstrækkeligt Grundlag til at kalde denne Lov ubillig. Man er jo nemlig forskelligt stillet over for det Areal, som slet ikke er optaget paa Matrikelen eller staar til Takst 0, og over for Arealer, som ere ansatte til Hartkorn. Der har ganske vist tit været fremsat Ønske om at gaa til en Revision af den nuværende Hartkornsansættelse, men det er en meget dyr Sag. Man er derfor vegen tilbage derfor, men det er ingenlunde givet, at man ikke om ikke alt for lang Tid kommer til en Revision af Hartkornsskatterne, og der vil det ærede Medlem nok faa at se, at saavel Kærjord som opdyrket Hedejord vil komme med. Jeg kan derfor vedblivende ikke se, at der er noget ubilligt i, om man nu begynder med de udtørrede Søer, som slet ikke ere ansatte til noget som helst Hartkorn.

Bluhme: I Modsætning til den højt ærede Minister og det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) skal jeg ikke nægte,

at jeg antager, det vil være en Umulighed at komme til en Revision af Hartkornet. Det vil være at begaa en utrolig Masse Uretfærdigheder, idet alle Ejendoms køb, alle Ejendomsbesiddelser ere grundede netop paa Hartkornfordelingen, som den er. Derfor forekommer det mig ogsaa at være en meget vanskelig Ting at lægge Hartkorn paa disse udtørrede Søer. Inden de bleve udtørrede, udgjorde de jo en Del af den en Gang skyldsatte Ejendom, som den med dertil, og om ogsaa det Areal, de omfattede paa Kortet, blev betegnet med Nul, gik de dog ind i Værdien af den samlede Ejendom med den Skyldsætning, den havde. Naar Ejendomsbesidderen udtørre og giver sit Areal forhøjet Værdi, har han gjort det i Tillid til, at han vandt Værdien ud af det Arbejde, han satte ind paa Sagen, uden at han skulde straffes derfor ved at sættes i en ny Skat. Naar den ærede Rigsdagsmand for Fredensborg (J. Hage) trak en Parallel mellem Søerne og Saltvandsarealerne, forekommer det mig aldeles uberettiget. Søerne ere nemlig privat Ejendom, de ere gaaede ind med i Hartkornsberegningen, de tilhøre Ejeren, og han gør blot en anden Brug af dem end tidligere, hvorimod Saltvandsarealerne ikke tilhøre nogen som helst Privatmand. Den, der ønskede at udtørre Saltvandsarealer, fik Lov dertil uden direkte at betale noget derfor, den Betaling, han paa en Maade kom til at give, viste sig i den Reservation, Staten tog om, at efter en vis Tids Forløb skulde Areallet skyldsættes. Der kom derved til at hvile en Udgift i Form af en Skat paa Foretagendet. Men det er ganske forskelligt fra Forholdene ved den udtørrede Indsø, og det er fuldstændig i Overensstemmelse med de forskellige Tings Natur, at Forholdene ere saa forskellige, som de ere i denne Henseende.

Th. Larsen: Ja, jeg skal ikke forlænge Debatten, men jeg vil dog gerne sige, at naar jeg begyndte Debatten i Dag med at anbefale dette Forslag, saa er min Stilling til det ikke bleven rokket ved de Modbemærkninger, der ere blevne gjorte. Jeg anser fremdeles Forslaget for at være et godt Forslag, der udfylder et Hul i vor Lovgivning. At dette Forslag selvfølgelig ikke løser hele det store Skattespørgsmaal, det er jo en given Ting, men derfor, mener jeg, kunne vi godt være glade for det, saa vidt som det rækker. — Jeg vil blot nævne en enkelt Ting af dem, der ere blevne fremdragne af flere ærede Medlemmer og